Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. свять) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація рôгъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѣ вольнѣ ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 146. | Нинѣ: Завтра: | † Полож. ризы Вакінта м. | Бонавент. Розôс. Ап. | Четверъ 2 (14 липня) 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 16 м.; заходъ 7 г. 54 м. Баром. 759 терм. + 25·3° + 11·0°. | Рôкъ II.

Стережѣть ся вôдъ пошести!

Страшна пошесть, котра вже неразъ заглядала до нашого краю и забирала людей не десятками але сотками що дня на тамтой свѣтъ, лютить ся теперь знову на Всходѣ, а хочь она ще й далеко вôдъ насъ, то всежь таки, о скôлько зъ дотеперѣшныхъ вѣстей видко, пôдходить чимъ разъ бôльше до нашихъ границь и тому есть справедливо обава, що она готова и до насъ ще дôстати ся. Якъ вже звѣстно, выбухла была холера въ Персіи, а зъ вôдси перенеслась до Россіѣ и тутъ посуває ся чимъ разъ дальше, бо станула вже надъ Чорнымъ моремъ. Не досыть сего, холера суне ся ще другимъ бокомъ черезъ Сирію, зъ вôдки може дуже легко дôстати ся до полудневои Европы; ба, надходять навѣть вѣсти, що выпадки холеры появили ся вже и въ Тріестѣ и въ Парижи.

Рѣчь очевидна, що нашъ край выставленый на найбôльшу небезпечнôсть, бо положеньє найблизше Россіѣ, тожь правительство выдало вже заздалегôдь розпоряджене, щобы старати ся всякими способами, якѝ лишь суть въ силѣ чоловѣка, недопустити тои такъ страшнои для всѣхъ пошести до нашого краю. Намѣстництво львôвске и буковиньске правительство одержали вже обширнѝ инструкціи що до способôвъ осторожности противъ занесеня холеры. Всѣ особы, якѝ приходять зъ Россіѣ до насъ, и ихъ рѣчи мусять пôддавати ся въ Бродахъ и Пôдволочискахъ десінфекціи и въ тôй цѣли будуть выделеґованѝ на границю до тыхъ мѣстъ спеціяльнѝ лѣкарѣ. Въ обохъ тыхъ мѣстахъ будуть выставленѝ бараки для кварантаны и машины десінфекційнѝ. Крôмъ того особы приѣзджаючѝ зъ Россіѣ мусять пôддати ся черезъ пять днѣвъ надзорови лѣкарско-поліційному, закимъ буде имъ дозволено выѣхати куды небудь дальше. Намѣстництво має такожь застановити ся надъ тымъ, чи не спинити бы еміґраціѣ россійскихъ жидôвъ. Крôмъ того въ бôльшихъ мѣстахъ, якъ въ Краковѣ, Львовѣ и Черновцяхъ, выдано вже такожь розпорядженя, що треба робити, щобы устерегти ся вôдъ пошести. Львôвскій маґістратъ выдавъ вôдозву до всѣхъ мешканцѣвъ, щобы они старали ся удержувати якъ найбôльшу чистоту въ домахъ, на подвôряхъ и мѣсцяхъ вôдходовыхъ. Громада має допильнувати публичныхъ мѣсць, улиць и каналôвъ, а мешканцѣ повиннѝ самѝ себе допильнувати.

Въ слѣдъ за бôльшими мѣстами повиннѝ бы пôйти и меншѝ, котрѝ, якъ то загально звѣстно, суть у насъ правдивыми огнищами всякихъ недугъ. Яка по нашихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ панує нехарнôсть, особливо въ тыхъ частяхъ, де мешкають жиды и де суть торговицѣ, того не потребуємо доказувати; нехайже старшины громадскѝ бодай теперь допильнують того, щобы по мѣстахъ удержувано бôльшу чистоту. То само далось бы сказати и о нашихъ селахъ; и въ нихъ неконче велика чистота. Особливо же въ многихъ сторонахъ не зважають люде на то, щобы мати чисту воду до питя, беруть єѣ просто зъ рѣкъ або зъ ставôвъ та охабъ. По селахъ часто стоять великѝ калабанѣ, въ котрыхъ гниють всѣлякѝ рѣчи, дуже часто навѣть утопленѝ звѣрята, що занечищують воздухъ въ цѣлôмъ селѣ. Все то треба завчасу усувати.

Найбôльша бѣда въ тôмъ, що нашѝ люде, особливо по селахъ, не можуть а иногдѣ навѣть не хотять живити ся вôдповѣдно. Въ часѣ пошести дуже важна рѣчь, якъ чоловѣкъ живить ся. Передовсѣмъ треба выстерѣгати ся такои поживы, котра вже зовсѣмъ здоровому чоловѣкови може зашкодити; для-того не треба ѣсти такихъ рѣчей, що выкликують розвôльнене або здувають, якъ н. пр. сливки, яблока, и взагалѣ овочѣ, вôдтакъ всѣляка городовина якъ: горохъ, фасоля, бôбъ, морква и т. д.; особливоже не треба ѣсти неспѣлои садовины, котра вже и такъ есть шкôдлива. Колибъ, не дай Боже, появила ся пошесть, то не треба єѣ лякати ся. Кому назначено умерати, той умре чи сякъ, чи такъ, а страхъ лишь причиняє ся ще бôльше до ширеня пошести и якъ разъ она найбôльше тыхъ забирає, що єѣ дуже боять ся. Въ часѣ пошесты добре есть пити варъ зъ мятки, а хто може, то повиненъ ще додати до него трошки доброго червоного вина, або ложочку руму. Кажуть такожь, що не зле есть выпити що дня чарочку горѣвки, въ котрôй мокне т. зв. Иванове зѣле (Hipericum perforatum). Помешкане треба часто провѣтрювати и уважати на то, абы въ нѣмъ не було задухи; добре есть такожь выкаджувати єго оцтомъ и такожь карболемъ, або хочь бы ялôвцемъ. Коли же хто почує въ собѣ слабôсть, коли єго стане млоити, дôстане розвôльненя и дрожи, то повиненъ заразъ положити ся, напити ся вару зъ мятки, огрѣвати жолудокъ и якъ найскорше шукати помочи лѣкарскои.

Певныхъ и нехибныхъ радъ на таку пошесть, якъ холера, не можна подати, але то рѣчь певна, що хто вôдповѣдно жие, хто себе доглядає и не ослаблює свого тѣла н. пр. піяньствомъ, або якими другими способами, той лекше и певнѣйше холеру перебуває. Нинѣ та пошесть, ще вôдъ насъ далеко, але ширить ся у насъ и другѝ недуги, якъ н. пр. червôнка, котрѝ суть такожь лишь наслѣдками злого способу житя и невôдповѣдной поживы.

ЯРИНА.

Повѣсть О. Г. Крашевского.

(Дальше).

Въ Скалѣ, маєтку ґрафа Альфреда, стоявъ дôмъ єго на значнôмъ горбку; у пôднôжа єго плыла рѣка. Єѣ спадистый берегъ, въ декотрыхъ мѣсцяхъ помалу схиляючій ся до воды, гарно вбиравъ огородъ, урядженый колись на италійскій способъ, а теперь на англійскій. Алеѣ деревъ, давнѣйше старанно обтинанѝ такъ, що зъображали святинѣ, обеліски и колюмны зъ зелени, теперь розростали ся свобôдно и творили величавѝ темнѝ улицѣ. Найбôльшою прикрасою того мѣсця були величезнѝ дерева и чиста жива вода. Самъ дôмъ, довгій, вузкій, зовсѣмъ не гарный, але выгодный и чисто утримуваный, бѣлѣвъ зъ далека. Довкола огороду розкиненѝ були господарскѝ будынки, а дальше шнуромъ тягнуло ся село зъ деревляною церквою, зъ мурованою коршмою, зъ млыномъ, ставомъ и куснемъ почтового гостинця, що туды переходивъ и на горбкахъ вивъ ся помѣжь рядомъ розлогихъ деревъ.

Ту жила Михайлина, жѣнка Альфредова, котра черезъ недавну пригоду свого чоловѣка остала зовсѣмъ сама, безъ потѣхи, безъ опѣки. Закимъ розповѣмо, що дальше було, мусимо впередъ запознати трохи читачѣвъ зъ єѣ положенемъ.

Графъ Альфредъ, якъ мы вже дôзнали ся зъ єго розмовы, въ наслѣдокъ незвычайного пригнобленя впавъ бувъ послѣдными часами въ роздразнене и нетерпеливôсть, въ рôдъ якоись божевôльности, котра сталась причиною всѣхъ нещасть и єго и жѣнки. Вôдъ двохъ лѣтъ переставъ працювати и не займавъ ся нѣчимъ, не ткнувъ нѣчого. Не бавило єго нѣ господарство, нѣ читане, нѣ товариство, нѣ штука. То, що давнѣйше було єго найлюбѣйшимъ занятємъ, вôнъ покинувъ и забувъ. При жѣнцѣ бувъ веселый, свободный, на око щасливый, бувъ для неи дуже кречный и навѣть чулый; але на самотѣ або мѣжь чужими людьми, впадавъ вôнъ въ чорну задуму або й найдивнѣйшій станъ горячковый. Вôнъ мовчавъ або ѣдко кпивъ собѣ, гнѣвавъ ся не знати за що, зачѣпавъ не знати чому. Дозволивши своимъ слугамъ правити майномъ, такъ якъ имъ подобалось, вôнъ зовсѣмъ не дбавъ о пôдданыхъ, не слухавъ ихъ скаргъ, а коли вже мусѣвъ ихъ слухати, то вôдсылавъ ихъ по раду до тыхъ самыхъ, на котрыхъ тѝ скаржились. Користаючи зъ сеи недуги ґрафа, управителѣ маєтку надуживали всего, знущались надъ людьми, забезпечувались самѝ и знаючи, що нѣхто ихъ не покарає, стали дуже зухвалыми. Занедбаный маєтокъ погôршавъ ся незначно, але поразъ то бôльше и вкôнци дôйшло до того, що банкротство було неминуче. Грабѣжники спѣшились та захоплювали, що хто мôгъ, закимъ вѣрителѣ прийшли забрати останки. И не лише власный маєтокъ ґрафа, але й жѣнчинъ бувъ такожь у такôмъ сумнôмъ станѣ. Добра тѝ, давнѣйше окремѝ, злучено въ першихъ лѣтахъ по слюбѣ разомъ, щобы доробокъ бувъ спôльный и бôльшій. А теперь цѣлôй тôй масѣ грозила публична продажь, до котрои першій починъ мусѣвъ дати банкъ, де Альфредъ залягавъ зъ ратами.

Зъ одныхъ сѣлъ позычка сплачувалась що року, а другѝ, хочь не затягнено на нихъ позычки, то обтяжено приватными довгами и зъ давныхъ часôвъ и зъ того часу, якъ ґрафъ Альфредъ самъ зачавъ господарювати та заглядати у все. Єму легко позычали грошѣ, тому и збôльшивъ ся довгъ. Вôдъ тыхъ довгôвъ несплачуванѝ черезъ кôлька лѣтъ вôдсотки збôльшали тягаръ на маєтку, що й такъ уже бувъ въ дуже лихôмъ станѣ; а вѣрителѣ доведенѝ до розпуки, ширили ненависть и загальну зневохоту, котра й зачала небавомъ переслѣдувати ґрафа Альфреда.

Вôнъ якъ бы не дбавъ о се, що єго стрѣтило, а наврядъ неначе шукавъ якои терпкои розрывки въ спорахъ зъ людьми. Коли явилась яка неприязнь до него, то вôнъ

Справы краєвŷ.

(*Анкета въ справѣ зелѣзниць льокальныхъ. — Зъѣздъ репрезентантôвъ товариства господарского въ Дублянахъ.* Вчера въ палатѣ соймовôй зôбралась анкета въ числѣ 35 осôбъ для обговореня справы, якъ край мае пôдпирати будову льокальныхъ зелѣзниць. По привитаню членôвъ анкеты Є. Ексц. кн. Маршалкомъ, забравъ голосъ членъ Выдѣлу краевого п. Едвардъ Єнджейовичъ и представивъ справу будовы льокальныхъ зелѣзниць, поясняючи притôмъ, чому Выдѣлъ краєвый хотѣвъ перше анкету спытати о гадку, закимъ предложить вôдповѣдне справоздане Соймови. Вôдтакъ подавъ проєктъ, щобы цѣла анкета подѣлилась на чотири вôддѣлы: економічный, фінансовый, технічно-зелѣзничій и правно-адміністраційный. Кожда секція мае окремо зô свого становиска дати вôдповѣдь на письмѣ на пытаня квестіонаря, а се передовсѣмъ для ужитку мѣшанои комісіѣ, котра буде складатись зъ презесôвъ и референтôвъ поодинокихъ секцій та заступника Маршалка краевого и шефа департаменту для справъ дороговыхъ и зелѣзничихъ у Выдѣлѣ краєвôмъ.

Заданемъ мѣшанои комісіѣ буде сформулованє на пôдставѣ гадокъ, высказаныхъ поодинокими секціями, оконечныхъ внесковъ, у вôдповѣдь на кожде пытанє квестіонаря и предложенє тыхъ внесковъ повнôй анкетѣ.

Анкета згодила ся на таке трактоване справы и потôмъ отворивъ кн. Маршалокъ загальну дискусію.

Перший забравъ голосъ проф. львôвскои Політехніки бар. Ґостковскій. Вôнъ выказавъ, що всѣхъ зелѣзничихъ ліній обнятыхъ вôдповѣдями на квестіонарь Выдѣлу краевого, есть 3924 кільометрôвъ, безъ варіянтôвъ 3600 клм. Тому що 1 клм. будовы зелѣзниць льокальныхъ коштуе въ Галичинѣ 36.000 зр., то на будову всѣхъ ліній треба бы сумы 130 міліонôвъ. Однакъ Выдѣлъ краєвый пропонуе на теперь будову важнѣйшихъ ліній, въ загальнôй довготѣ 1400 клм. Отже бесѣдникъ есть тои думки, що будовы тыхъ ліній зовсѣмъ не можна занехати, бо коли єѣ и на короткій часъ вôдложить ся, то потôмъ тымъ больше треба буде спѣшитись. Баронъ Ґостковскій думае, що тŷ менше важнŷ зелѣзницѣ можна вывудовати за меншŷ грошѣ и провадити дешевшій рухъ т. зв. Secundär-Betrieb на тыхъ зелѣзницяхъ, а въ тыхъ обставинахъ коштъ будовы 1 клм. зелѣзницѣ буде коштувати лише 10.000 зр., коли буде будоватись на гостинци; 15.000 зр. на власнôмъ ґрунтѣ, а найбôльше 25.000 зр. въ околицяхъ ґôрскихъ. Вкôнци заявивъ ся бесѣдникъ за зелѣзницями о вузкôмъ шляху.

Кн. Адамъ Сапѣга звернувъ увагу на се, що дискусія взята на широку скалю, а теперь треба лише установити загальнŷ засады.

П. Струшкевичъ сказавъ, що въ секціяхъ мусить бути надъ кождою справою загальна дискусія и тому внѣсъ, щобы замкнути теперь ґенеральну дискусію и приступити до выбору секцій.

До економічнои секціѣ вôйшли пп. Є. Ексц. кн. Адамъ Сапѣга, Ґорайскій, Струшкевичъ, Бодиньскій, Піпесъ, Хшонщевскій, Датнеръ, дръ Ромеръ, дръ Реттінґеръ. До фінансовои: дръ Ю. Лео, Капелюшъ, дръ Зґôрскій, дръ Мархвицкій, Пашковскій, Райхъ, дръ Скалковскій, Романовичъ и Едв. Єнджейовичъ. До технічно-зелѣзничои: пп. Длугошевскій, Сирочиньскій, Рейтъ, баронъ Ґостковскій, Ціферъ, Скибиньскій, Залескій, Махальскій, Захаріевичъ и Зембицкій. До правничо-адміністраційнои: пп. Бѣхоньскій, Клосовскій, дръ Т. Пілятъ, Моравецъ, дръ Бѣлиньскій и дръ Савчакъ.

Комісіи уконституовали ся сейчасъ по засѣданю въ такій способъ: Технічно-зелѣзнича выбрала провôдникомъ ректора Скибиньского, секретаремъ п. Сирочиньского; економічна провôдникомъ кн. Ад. Сапѣгу, секретаремъ дра Ретінґера; фінансова провôдникомъ п. Е. Єнджейовича, справоздавцемъ дра Лео; правничо-адміністраційна провôдникомъ дра Верещиньского, а справоздавцемъ дра Т. Пілята.

Теперь кождого дня до суботы будуть нараджуватись вôддѣлы и мѣшана комісія, а въ суботу збере ся знову нова анкета.

Минувшои недѣлѣ вôдбувъ ся въ Дублянахъ зъѣздъ львôвского вôддѣлу гал. Товариства господарского, въ котрôмъ взяло участь звышь сорокъ членôвъ и до сто селянъ. На зъѣздѣ сѣмъ говоривъ инжинеръ п. Блявтъ о меліорації, а вôдтакъ на внесене дра Бѣлиньского принято такŷ внесеня зъ поправкою дра Пілята: „Загальнŷ зборы львôвского вôддѣлу ц. к. галицкого Товариства господарского ухвалили: 1. змагати до того, щобы якъ найскорше взятись до переведеня меліорацій ґрунтовыхъ на широкій розмѣръ; 2. зорґанізувати кредитъ для грунтовыхъ меліорацій спершу лише для дренованя, а то на тôй основѣ, щобы меліорації тŷ выконували краєвŷ орґаны бюра меліораційного; 3. уможливити стипендіями и запомогами образоване якъ найбôльшого числа технікôвъ меліораційныхъ; 4. меліорації ґрунтовŷ повиннŷ пôдпирати такожь повѣтовŷ власти, именно повиннŷ удѣлювати помочи въ закладаню и веденю фабрикацій рурръ дреновыхъ; 5. поручає ся радѣ вôддѣлу, щобы внесла пôсля высказаныхъ повысше гадокъ просьбу до Сойму и запросила иншŷ вôддѣлы обохъ краєвыхъ Товариствъ господарскихъ до вношеня просьбъ въ тôмъ самôмъ напрямѣ.

Вôдтакъ льосовано приладъ рôльничŷ и книжки, закупленŷ львôвскимъ вôддѣломъ. Льосовали самŷ селяне, члены товариства. Селянинъ, Михайло Кохановскій зъ Каменополя, выгравъ на льосъ кнурика анґлійскои расы. Вôдтакъ звиджувано музей и фôльварокъ закладу дублянского, де вôдбулась проба зъ новою жниваркою американьскою.

Переглядъ політичный.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вôдчитано письмо президента міністрôвъ взываюче Палату до выбору спôльныхъ делеґацій. — Міністеръ торговлѣ маркґр. Бакегемъ вôдповѣдаючи на интерпеляцію пос. Фуса заявивъ, що вѣсть, будьто бы урядники 10 и 9 ранґи мали авансувати ажь по переведеню управильненя валюты, есть безосновна. Опôсля вела ся дальше дебата надъ предложенями валютовыми. Промавляли послы Крамаржъ и Жакъ. Перший зъ нихъ заявивъ, що Молодочехи суть за управильненемъ валюты, але будуть голосувати противъ, бо не мають довѣрія до правительства. Жакъ боронивъ предложень зô становища економічного.

Французамъ въ Дагомею не добре веде ся. Дагомейскій король Беганцинъ, видко, хотѣвъ заскочити тамошне войско французске закимъ оно ще достане помôчь, и напавъ на него. Зъ Портонового доносять, що Дагомейцѣ заняли мѣсцевость Бадані, спалили католицку місію а 6 бельгійскихъ священикôвъ и три монахинѣ спалили на кострѣ. Командантъ французскои залоги Ріу доґнавъ опôсля Дагомейцѣвъ и по цѣлогодинной битвѣ розôгнавъ ихъ. Зъ Дагомейцѣвъ погибло 100 людей, а 30 есть раненыхъ. Ріу есть такожь тяжко раненый.

Король сербскій приѣхавъ дня 10 до Емсъ, де вже передъ тымъ приѣхавъ бувъ ексъ-король Миланъ, котрый опôсля выѣхавъ сынови на стрѣчу. — Розпорядженемъ реґентіѣ установлено въ Пíротѣ сталый ґарнізонъ войсковый.

Въ процесѣ убійникôвъ болгарского міністра Белчева, поставивъ прокураторъ

не старавъ ся єѣ знѣвечити або зменшити, а ще нарокомъ дразнивъ и побôльшавъ єѣ, всѣмъ робивъ на перекôръ. Черезъ те, розумѣє ся, малŷ образы, лична знеохота то сего то того чоловѣка, змѣнились въ загальну вôдразу и ненависть до ґрафа. Вороги розносили про него найдивнѣйшŷ вѣсти и кождый ловивъ ихъ скваппо; а ґрафъ поступавъ собѣ такъ, якъ бы хотѣвъ дати доказъ, що все правда, що про него кажуть.

Суть люде такŷ, котрыхъ сусѣде та знакомŷ, не знати якъ и чому, силують ся найнесправедливѣйше ихъ чорнити, а суть знову такŷ щасливŷ, що имъ все прощають и все ихъ звиняють. Зъ вôдки тая суворôсть и та лагôдність? Нѣхто ще не дôйшовъ причины тому. Поворушна, якъ хмары, змѣнна, якъ облаки, безпричинна, якъ наглŷ бурѣ, опінія публична, котру давнѣйше звано Божимъ голосомъ, тогды лише справдѣ есть судомъ Божимъ, коли єѣ голосять люде выбранŷ. У народôвъ не такъ дуже просвѣченыхъ, за те высоко моральныхъ, править она всѣмъ и мае добрый вплывъ. А у народôвъ подразненыхъ терпѣнемъ, скорованыхъ або зôпсутыхъ, кидае ся она що дня зъ крайности въ крайнôсть, а засуды єѣ суть пристраснŷ, а черезъ те звычайно й несправедливŷ. Безъ причины перекидае ся она зъ одного боку въ другій; вчерашныхъ богôвъ валить и доптче ногами; а що завзята и судить лише навгадъ, то рѣдко коли обстане за невинными. У сильныхъ народôвъ опінія публична бôльше пôдбурює, якъ знеохочує, радше хвалить, якъ ганить; — а у слабыхъ, у тыхъ, що впали, рада бы мабуть все знищити, все похоронити, нѣкому не простити.

У насъ на жаль не подала она нѣкому силы, а богато людямъ вôдобрала. Такъ було и въ Альфредомъ. Спершу не дбавъ вôнъ про вѣрителѣвъ, потôмъ зъ погордою вôдопхавъ ихъ, вкôнци гордостію и добровôльною неретельностію довѣвъ ихъ до крайности — и се було певно першою причиною, що стративъ добру славу. Вѣрителѣ зъ сильнымъ крикомъ станули на чолѣ ворогôвъ ґрафа: а що не любивъ жити зъ сусѣдами, то тŷ толкували собѣ се аристократичною пыхою; вкôнци острый и нечемный обходъ зъ людьми попсувавъ єго добру славу до тла.

Дôйшло до того, що дѣдичь Скалы не мôгъ уже показати ся въ бôльшôмъ товаристві; всѣ майже домы були для него замкненŷ, а на кождôмъ кроцѣ то хтось єму грозивъ то зачѣпавъ єго. Черезъ те й згинувъ молодый Людвикъ М., многонадѣйный хлопець, що упавъ въ поединку зъ руки ґр. Альфреда. Дуже дитинна причина була до суперечки. На баль въ повѣтовôмъ мѣсточку, де мали приходити гостѣ лише за запрошенями, прийшовъ Альфредъ нарокомъ, щобы кпити собѣ зô своихъ ворогôвъ. Въ лихôмъ настрою засѣвъ вôнъ собѣ гордо въ крѣслѣ, де передъ хвилею сидѣла панна, що пôшла гуляти мазура зъ Людвикомъ. Занявши се мѣсце случайно, Альфредъ не уступивъ ся зъ него, хочь панна перетанцювавши, станула передъ нимъ, оглядалась та шукала крѣсла. Людвикъ пригадавъ дуже чемно ґрафови, що повиненъ уступитись зъ чужого крѣсла, та вôнъ въ тыхъ невинныхъ словахъ найшовъ не мовь кпины, и вôдповѣвъ такожь зъ кпинами:

— Менѣ ту добре и я не встану. Коли вамъ подобаесь, то можете собѣ принести инше крѣсло.

— Можу, — вôдповѣвъ молодець и почервонѣвъ — але я не люблю, якъ менѣ хто се пригадуе въ такій способъ, якъ вы.

— А коли вы того не любите, то що?— спытавъ ґрафъ.

— То попрошу васъ ще разъ: уступѣть ся зъ крѣсла!

— Я не вступлюсь.

— Отже хочете, щобы я васъ за ковнѣръ выкинувъ? — крикнувъ почервонѣлый молодець, въ котрôмъ закипѣла вся кровь.

На тŷ слова Альфредъ засмѣявъ ся и тôлько зґôрдно змѣривъ Людвика очима вôдъ нôгъ до головы та плюнувъ єму майже въ лице. Той блискавицею кинувъ ся на ґрафа и було бы прийшло до коршемнои бійки, якъ

внесене на кару смерти для всѣхъ обжалованыхъ. Внесене свое мотивувавъ прокураторъ въ пятигодиннôй бесѣдѣ.

Новинки.

Львôвъ дня 13 Липня

— **Громадѣ Лужокъ дольный**, въ повѣтѣ дрогобицкôмъ удѣливъ Єго Вел. Цѣсарь 200 зр. запомоги для розданя межи погорѣльцѣвъ.

— **Зъ причины сподѣваного приѣзду Єго Вел. Цѣсаря** до Галичины и до Львова, Выдѣлъ краєвый ухваливъ нинѣ скликати комітетъ, що занявъ бы ся вôдповѣднымъ принятємъ Монарха. Перше засѣданє комітету вôдбуде ся д. 18 с. м. о год. 4 по полудни въ палатѣ соймовôй.

— **Конкурсы**. Ц. к. Намѣстництво розписало конкурсъ на запомоги зъ фондаціѣ ювілейнои им. Адольфа бар. Йорказа Коха. Подаватись о тӣ запомоги можуть вдовы и сироты по найбѣднѣйшихъ урядникахъ скарбовыхъ галицкихъ X. и XI. ранґи въ выимкомъ концептовыхъ. Потрѣбнӣ суть до подання документы покôйного батька чи мужа и свѣдоцтво убожества. Подаватись можна ажь до 15 вересня 1892. — Ц. к. краєва Дирекція скарбу розписує конкурсъ на кôльканацять посадъ поборцѣвъ податковыхъ въ IX. клясѣ ранґи, кôльканацять посадъ контрольорôвъ податковыхъ въ X. клясѣ ранґи и кôльканацять, а взглядно и кôлькадесять посадъ податковыхъ адъюнктôвъ въ XI клясѣ ранґи. Часъ подаватись вызначеный на чотири тыжднѣ. На такій самъ речинецъ розписаный конкурсъ и на посады кôльканацяти возьныхъ при урядахъ податковыхъ. Бувшӣ войсковӣ мають першеньство.

— **Именованя**. Проф. університету львôвского, дръ Стан. Старжиньскій, именованый звычайнымъ професоромъ.

— **Дръ Мих. Бобжиньскій** выѣхавъ до Бродôвъ на візитацію тамошныхъ шкôлъ.

— **Загальнӣ зборы Рускои Бурсы въ Тернополи** вôдбудуть ся дня 15 н. ст. липня с. р. о годинѣ 2-ôй по полудни въ комнатахъ Рускои Бесѣды, на котрӣ всѣхъ Впов. членôвъ запрашає ся. Порядокъ дневный зборовъ: 1. Справозданє уступаючого выдѣлу. 2. Справозданє комісіѣ контрольнои. 3. Выбôръ нового выдѣлу. 4. Справа заложеня института для дѣтей заможнѣйшихъ родичѣвъ. 5. Справа реставраціѣ дому. 6. Внесеня членôвъ.

— **Польске товариство педаґоґічне** вôдбуде сего року свои загальнӣ зборы въ Бродахъ дня 17 и 18 липня. Участники мають зъѣхати ся ще 16 липня въ суботу. Того самого дня вечеромъ вôдбуде ся на честь участникôвъ концертъ полученый зъ аматорскимъ представленємъ въ сали товариства музичного. Дня 17 липня въ недѣлю по богослуженю розпôчне ся перше засѣданє зъѣзду, а по полудни наступить оглядане фабрики мальованя на порцелянѣ и млына парового, а вôдтакъ фестинъ въ лѣску. Дня 18 липня вôдбуде ся друге засѣданє зъѣзду, а о годинѣ 1-ôй по полудни прощальный обѣдъ, устроюваный коштомъ мѣста. На засѣданю першôмъ и другôмъ будуть мѣжь иншимъ обговорюватись тӣ справы: Справозданє зъ дѣяльности товариства, (референтъ К. Радваньскій); о фондахъ и буджетѣ на р. 1892—1893, реф. Фонфара; о станѣ фондôвъ бурсъ — Ценаръ; о реформѣ плянôвъ науковыхъ — М. Барановскій; о новыхъ плянахъ шкôлъ народныхъ одно- и чотирокласовыхъ — С. Удзеля; о внескахъ Зарядôвъ вôддѣловыхъ — Пюркевичь и и.

— **Справу Пришлевичевои**, що убила своихъ сынôвъ, веде судя п. Кранцберґъ. Вôнъ ствердивъ на пôдставѣ актôвъ, що въ 1875 р. родичѣ убійницѣ отроѣли власну доньку, а зятя при помочи паробка убили. За те засуджено ихъ на смерть, а потôмъ змѣнено имъ кару на 18 и 15 лѣтъ вязницѣ. Видко зъ того, що донька ихъ, Пришлевичева, допустила ся убійства своихъ дѣтей въ приступѣ унаслѣдового божевôльства.

— **Нападъ въ бѣлый день.** Трехъ якихсь лобурôвъ напало на М. Соловія, льокая вôдъ капітана Ґ., що мешкає у Львовѣ при улици Длуґоша, звалили его на землю и збили палицями по лици и по головѣ. Непритомного Соловія вôдвезено до шпиталю, а за злочинцями шукає поліція.

— **Обманьство.** Факторъ, Осипъ Каличакъ, купивъ передъ трома мѣсяцями у п. Осипа Снядовского, управителя дôбръ въ Нагôрянахъ, въ пов. львôвскôмъ, коня за 25 зр. на вымову, що або зверне коня, або дасть грошѣ. А тымчасомъ Каличакъ и грошей не давъ и коня продавъ кому иншому. За те покутує теперь у вязници.

— **Величезнӣ огнѣ.** Вôдъ минувшои пятницѣ до суботы рано шалѣвъ въ Хрістіянзандъ страшный огонь, котрый знищивъ найгарнѣйшу частину мѣста. Погорѣли величавӣ будынки, фортифікаціи и касарнѣ. Сотки людей остало безъ даху. Огонь знищивъ загаломъ 356 будынкôвъ. Шкода выносить 7 міліонôвъ коронъ. — Въ Ст. Джонсъ въ Новôй Финляндіи згорѣли передъ кôлькома днями двѣ третины мѣста, мѣжь тымъ богато церковь и публичныхъ будынкôвъ. Шкоду обчисляють на 3 до 4 міліоны фунтôвъ штерлінґôвъ (то значить на нашӣ грошѣ до 40 міл. зр.). Тысячѣ осôбъ безъ даху.

— **Цѣкавый селянинъ.** До Варшавы приѣхавъ передъ тыжднемъ селянинъ зъ села Свѣтна въ ґуберніи калискôй, Казимиръ Келишокъ. Молодый вôнъ ще парôбокъ, має ледви 26 роковъ, а вже зазнавъ за свого житя богато пригодъ и якъ самъ каже, дуже бажає науки. Бувши ще пастухомъ въ кольоністы Кемпского навчивъ ся читати и писати и перечитавъ кôлькадесять книжокъ, зъ котрыхъ уже пôзнавъ троха свѣтъ. Вôдтакъ пôшовъ за зарôбкомъ до Позпанщины, а коли въ вôдтамъ разомъ зъ иншими краянами въ р. 1886 мусѣвъ забрати ся, то Келишокъ опинивъ ся ажь въ Римѣ и тамъ въ околици зароблявъ при винницяхъ. Призбиравши собѣ трохи грошей пôшовъ до Анконы и на корабли купецкôмъ яко робôтникъ ѣздивъ до Одессы и до Царгороду; вкôнци покинувъ службу и черезъ Трієстъ та Вѣдень вернувъ до Свѣтна. Въ тôмъ часѣ навчивъ ся вôнъ по нѣмецки, по французски и италіяньски. Читавъ дуже богато книжокъ и на память знає уступы въ тыхъ писателѣвъ, що писали на тыхъ мовахъ, якъ Шілера, Гіґо и Данта. А и свою літературу знає несогôрше. Черезъ те и интеліґенція взялась у него, хочь не видко ще у нѣй ладу и критики. Теперь приѣхавъ вôнъ до Варшавы шукати якои роботы и дальше вчити ся.

Всячина.

— **Фатаморґана въ Кольоніи.** Дуже рѣдке а цѣкаве зъявище видко було дня 7 с. м. въ нѣмецкôмъ мѣстѣ Кольоніи на пôвнôчно, захôдной сторонѣ неба. Було то вечеромъ о 7 год. и 30 м. Того вечера звисли були надъ мѣстомъ густӣ тучевӣ хмары, далеко на заходѣ зачало було блыскати, а въ мѣстѣ ставъ трохи дощь кропити. Заразъ по 7 год. стали хмары якись ажь жовтӣ, а незадовго вôдтакъ побачили люде зъ одного дому при ул. Кіфгайзеръ дивне зъявище на небѣ. На хмарахъ зазначила ся довга жовта яснѣюча смуга и стала поволи розширяти ся змѣняючи заразомъ поволи свою барву зъ жовтои на бѣлу зъ зеленавымъ вôдблескомъ, пригадуючи нѣбы бенґальске освѣтлене. Дѣти, що приглядались тому зъявищу, наробили крику и стали кликати родичѣвъ, показуючи имъ, що на небѣ видко рѣку Ренъ. И въ самôмъ дѣлѣ, на небѣ було видко якъ найвыразнѣйше Ренъ якъ бы намальованый. На нѣмъ видко було оденъ островъ, а на тôмъ островѣ дерева, корчѣ и домы; на противъ того острова видко було горы, а на одной зъ нихъ якійсь замокъ. Незадовго цѣлый сей образъ набравъ червонаво золотои барвы и выглядавъ якъ яка альпейска околиця. Пôзнѣйше змѣнивъ ся сей образъ и показала ся якась краина, якъ бы снѣгомъ покрыта. Опôсля вырынула на образѣ якӣсь маленькӣ островы, поза котрыми видко було береги якогось краю. Коло островôвъ видко було малӣ лодки, що плыли до берега; показавъ ся навѣть великій пароходъ. Образъ представлявъ теперь якусь околицю, котра нагадувала береги Норвеґіѣ. По противнôмъ боцѣ поза островами, пôдъ горами видко було, що идуть якӣсь люде, а оденъ чоловѣкъ вѣзъ щось на тачкахъ; видко було такожь якійсь дымъ, що выходивъ нѣбы десь зъ комина якоись хаты, а трохи дальше показалась мурована дорога обсаджена деревами. Цѣле се зъявище було такъ красне, що нагадувало зовсѣмъ образы, якӣ видить ся въ панорамѣ. Була то очевидно такъ звана „фата морґана“ — зъявище яке часто показує ся въ пустыняхъ, де подорожнымъ стають, наразъ передъ очима цѣлӣ мѣста и оазы, а по хвили вôдтакъ щезають. Въ сѣмъ выпадку видко було очевидно два образы; першій, то образъ рѣки Рену и его околицѣ, котрый вôдбивъ ся на хмарахъ якъ въ зеркалѣ, а другій образъ, то була здаєсь, околиця скандинавска. Дивно выглядало, коли поволи зачавъ на образѣ щезати той островъ, котрый видко було на Ренѣ.

Телеграмы.

Вѣдень 13 липня. Вчера вôдбуло ся въ Райхенавъ вѣнчанє Архікняг. Марґареты Софіѣ, найстаршои доньки Архікн. Кароля Людвика, зъ кн. Альбрехтомъ Віртемберґскимъ.

Лондонъ 13 липня. Послѣдный результатъ выборôвъ такій: 209 консервативныхъ, 187 ґлядстоністôвъ, 36 уніоністôвъ, 35 антіпарнелітôвъ, 5 парнелітѣвъ.

Парижъ 13 липня. Въ Обервіль було вчера 5 выпадкôвъ смерти на холеру.

Бонвіль (Сабавдія, въ Франціи) 13 липня О $2^1/_2$ год. рано, урвала ся часть ожеледця зъ горы Монблянку и скотила ся въ потôкъ, котрый вôдтакъ заливъ мѣсцевôсть Віоней, а заведенє купелеве, Сенъ-Жерменъ рознѣсъ зовсѣмъ. Згинуло 120 людей; зъ 30 урядникôвъ уратовано 25. Въ заведеню купелевôмъ було 80 чужинцѣвъ

Курсъ львôвскій

зъ дня 13 липня 1892.

	платять		жадають	
	зр.	кр.	зр.	кр.
I. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	324	—	330	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	211	—
2. Листы заставнӣ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	101	—	101	70
„ „ 5% выльос. въ 10% прем.	107	50	108	20
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 50 лѣт.	98	25	98	95
Банку краєв. $4^1/_2$% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	96	70	97	40
„ „ 4% льос. въ $41^1/_2$ лѣт.	95	10	95	80
„ „ $4^1/_2$% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнӣ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	60	—	63	—
„ „ „ „ „ „ (5%) $2^1/_2$%	52	—	55	—
Общ. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облиґі за 100 зр				
Индемнів. гал. 5%	104	50	105	20
Гал. фонд. проп. 4%	94	—	94	70
Облиґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	—	—	—	—
„ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по $4^1/_2$%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	40	92	10
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	75	24	75
„ Станіслава	29	50	32	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	50	17	80
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	—	12	30
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	64	5	74
Рубель паперовый	1	17·—	1	19·—
100 марокъ нѣмецкихъ	58	35	59	—

бы притомнӣ не розняли ихъ та не втихомирили — поединкомъ, що всяку дурноту людску має рѣшати.

На другій день вôдъ самого додня чекавъ Людвикъ на свого противника на могилкахъ за мѣйскою брамою и дôждавшись приходу Альфреда, упавъ смертельно раненый въ груди его кулею. Закимъ ґрафъ утѣкъ, молодый хлопець померъ, переказуючи численнôй родинѣ и такъ само численнымъ приятелямъ, (бо вся молодѣжь любила его по братньому) щобы пôмстились за него.

Середъ заколоту и розпуки въ першôй хвили, коли ще всѣ горнулись до Людвика, Альфредъ мавъ часъ утечи. Але коли братя, товаришѣ и батько стямились, та почали убійника переслѣдувати и вôнъ ледви вспѣвъ утечи передъ погонею за границю. Альфреда загально ненавидѣли, а Людвика всѣ любили; отже можна собѣ уявити, якъ сю пригоду всѣ собѣ вытолкували, якъ єѣ оцѣнено и якӣ чутя она будила. Найдено найсправедливѣйшӣ закиды противъ поединку и способу, въ якій вôнъ вôдбувъ ся. Колибъ не скора утеча Альфреда, то були бы его вôддали въ руки властей и всѣ були бы такъ свѣдчили, що судъ мавъ бы его за звычайного убійника та напастника.

(Дальше буде).

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ.

Експедиція мѣсцева

НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ“ ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ“ буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû“) якъ для „Народнои Часописи“ такъ также для „Ґазеты Львôвскои“ вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ“ Людвика Пльона.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО

купуе и спродае

ВСЯКÎ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найдокладнѣйшôмъ, не числячи жаднои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гіпотечнû.
5% листы гіпотечнû преміованû.
5% листы гіпотечнû безъ преміи.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краевого.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краеву галицку.
4% пожичку пропінаційну галицку.
5% „ „ буковиньску.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку пропінаційну угорску.
4% угорскû Облигаціи индемнизаційни,

котрû то паперы контора вымѣны Банку гіпотечного всегда купуе и продае **по цѣнахъ найкористнѣйшихъ.**

Увага: Конторъ вымѣны Банку гіпотечного приймае вôдъ Вп. купуючихъ всякû **вылосованû, а вже платнû мѣсцевû** паперы цѣннû, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провізіи, а противно замѣсцевû** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляе новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ. за зворотомъ коштôвъ, котрû самъ поносить. 2

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово.** Всежь при тôмъ можемо числити, що въ новôй своѣй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зôстае **незмѣнена,** така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа **1 зр.**

Администрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

ПРИГОТОВЛЕНЕ

на

ОДНОРОЧНЫХЪ ОХОТНИКÔВЪ

и до принятя въ

Ц. И К. ВОЙСКОВÛ ШКОЛЫ

почивае ся въ приватнôй войсковôй приспособляючôй школѣ — **3 лютого с. р.**

Frisch. Wien 1, Schottenbasteingasse 4.

директоръ, ц. и к. майоръ въ пенс., упередъ проф. въ ц. и к. Академіи вôдъ жені и корпусѣ вôдъ мінъ и пр.

Проґрамы даромъ.

Антикварска оферта.

МАЙЕРЪ, ЛЕКСІКОНЪ

4 (найновѣйше) выдане

16 елегантныхъ томôвъ оправленыхъ въ полотно, якъ новû, замѣсть

зр. 96 зр. 55.

M. Kuppitsch W-we, Wien, 1 Schottenring 8.

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 кº

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.